

10. Апостолитѣ, като се завърнаха, казаха Му, какво сж извършили; и Той, като ги взе, отдалечи се самичкъкъ въ пусто мѣсто, до единъ градъ, нареченъ Витсаида.

11. Ала народътъ, като узна, тръгна по дирѣ Му; и Той, като ги прие, приказваше съ тѣхъ за Царство Божие и исцѣляваше ония, които имаха нужда отъ исцѣление.

12. А деньтъ начена да прѣваля. И като приближиха до Него дванадесетѣтъ, рекоха Му: распусни народа, за да отидатъ въ околнитѣ паланки и села да ношуватъ и да намѣрятъ храна; понеже тука сме на пусто мѣсто.

13. Но Той имъ рече: дайте имъ вие да ядатъ. Тѣ рекоха: ние нѣмаме повече отъ петъ хлѣба и двѣ риби; нимà ние да отидемъ да купимъ храна за всички тия челувѣци?

14. Защото тѣ бѣха около петъ хиляди души. Но Той рече на ученицитѣ Си: турете ги да насѣдятъ на купчинки по петдесетъ.

15. И сториха тѣй, и ги туриха всички да насѣдатъ.

16. А Той, като взе петѣтѣхъ хлѣба и двѣтѣ риби и погледна къмъ небето, благослови ги, расчупи и даде на ученицитѣ да раздадатъ на народа.

17. И ядоха и се наситиха всички; и дигнаха останалитѣ имъ кжшеи съ дванадесетъ коша.

18. По едно врѣме, когато се молѣше въ едно уединено мѣсто, и ученицитѣ бѣха съ Него, Той ги попита: кой казва народътъ, че съмъ Азъ?

(10) Мат. 14, 13. Марк. 6, 32. (15) Мат. 14, 17. Марк. 6, 38. Иоан. 6, 9. (18) Мат. 16, 13. Марк. 8, 27.